

lysere, det kan ikke indføres, og det kunne vi sælge til samme Pris. Det gav dem en Forrang i Handelen, og derfor sloge de om, skønt der alligevel er indført $4\frac{1}{2}$ Mill. Kilo Puddersukker til den billige Pris af 6 Øre pr. Kilo.

Saa vil det ærede Medlem sige, at de have altsaa konkurreret med det lyse Sukker, og ere de da daarligere stillede nu? Det kunne de jo gøre den Dag i Dag. De kunne lave deres danske Puddersukker og svare en Afgift af 4 Øre pr. Kilo mod $4\frac{1}{2}$ Øre før. Det danske Puddersukker er en speciel dansk Historie, som man ikke kender til i Udlandet. Puddersukker er i Udlandet ikke nogen stor Artikel, det er her i Danmark, det er en stor Artikel. For ellers, naar vi raffinere Sukker, er det saadan, at af 100 Pund Rørsukker bliver der 82 Pund fint Melis, skaaret Melis, Topmelis og stødt Melis, og der bliver 8 pCt. Farin og 10 pCt. Melasse og Svind. De se, mine Herrer, at det er en forsvindende Del, der bliver til Farin og Puddersukker. Langt den største Del bliver til den fine Melis. Men naar vi her i Danmark have slaaet os paa Puddersukker, er det en speciel dansk Historie, og jeg skal nødig nedsætte den danske Sukkerindustri, fordi den har forstaaet at lave det saadan. Den har altsaa forstaaet at trække den gule Farve ud af Puddersukkeret og har kunnet lade det gaa ud til Konsum uden at blive raffineret, og den har kunnet lave Varen saa lys, at den blev en lille Smule lysere end den til den laveste Skala. Det kunne de gøre den Dag i Dag, der er jo intet i Loven, der forhindrer det. De kunne for 4 Øres Afgift lade det danske Puddersukker gaa ud til Konsum. Og det ærede Medlem for Maribo (Chr. Rentlow) maa indrømme, at denne Position sidste Aar indbragte hen imod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De have leveret 61 Mill. Pund dansk Puddersukker, og det kunne de gøre fremdeles. Nu svare de $4\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo, men for Fremtiden skulle de kun svare 4 Øre.

Saa sige de: Ja, men den fine Melis er ogsaa sat ned fra 12 til 10. Men de have alligevel omtrent den samme Beskyttelse forholdsvis. Hvad angaar den ene, den Farin, de ikke kunne undlade at konkurrere med, saa faa de den endda sat ned fra $4\frac{1}{2}$ til 4, hvorimod Afgiften for den anden er den samme, ja oven i Købet højere, nemlig i de første 4 Aar 7, og for Fremtiden 6 Øre. Vi have der en fremtidig Beskyttelse for det danske Puddersukker, som det ærede Medlem

aldrig kan komme udenom, hvordan han end vender og drejer det.

Men — vil det ærede Medlem sige — det, de ikke kunne lave til Puddersukker, hvad skulle de gøre ved det? Nuvel, jeg indrømmer det ærede Medlem, at der er den Fejl ved vor Toldlovgivning, at den bestemmer, at hvis de lagde Raffinaderier an ude paa deres Sukkerfabrikker eller lavede Sukker i en lysere Tilstand end den, jeg talte om før, Standardprøven Nr. 19, skulde de svare en forhøjet Afgift. Det er der ikke Spor af Mening i, naar Raffinaderierne have Lov til at forbedre det. Det har ført til, at de danske Sukkerfabrikker have været forhindrede i paa deres Fabrikker at lave Melis. De have prøvet det, navnlig paa Fabrikken ved Stege; der have de slynget noget Melis ud, det kunne de meget godt gøre. Ved Hjælp af Benfædt kunne de lave fin Melis og slynge den ud, men de skulle svare en forøget Afgift af godt $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund. Men hvorfor skulde de gøre det, naar de kunne sende det til Raffinaderiet i Helsingørsgade eller Lyngby og faa det raffineret gratis der uden forøget Afgift? Saa var det jo en Hemske for, at de kunde gøre det. Denne Hindring tage vi bort i den ny Lov. De faa nu Lov til ude paa deres Fabrikker at lave indenfor deres Toldmure alle de Raffinaderier, de ville, og de kunne i Kampagnen — hvad der selvfølgelig er det rigtigste, og hvad rationelle Sukkerfabrikker gøre — raffinere saa meget Sukker, som de kunne komme over, og saa svare de selvfølgelig den højeste Afgift, som staar her i Sukkerafgiftsloven, nemlig 7,5 Øre.

Men hvad begynde de med? De begynde med at have deres Raastof til Raffinering til 4 Øre pr. Kilo. Hvem staar dem nærmest der? Der kan ikke indføres noget til 4 Øre. Efter at, hvad vi have hørt af den ærede Ordfører, Polarisationsgrænsen er sat ned til 86, er al Indførsel af Sukker forhindret. Til Raffinaderier kan det slet ikke bruges, til Konsum er det ganske umuligt. 4 Øres Positionen staar der, men ingen bruger den. Følgelig er 4 Øres Positionen faktisk væk. Det er 7 Øres Positionen i 4 Aar og saa en 6 Øres Position. Men de Herrer kunne altsaa have det for 4 Øre, hvorimod Raffinaderierne, der staa dem nærmest, svare 5,5 Øre. De se, der ere de igen $1\frac{1}{2}$ Øre foran Raffinaderierne. Naar et Raffinaderi vil begynde at raffinere udenlandsk Sukker, skal det først svare Købesummen i Udlandet og Fragten og Skatten til den danske Stats-